



"ĐẢNG TA" VÀ "NHÀ NƯỚC" HÀ NỘI BỊ NHIỆM NẶNG CĂN BỆNH SỢ ...TÀU

"Nhà nước" nhiễm căn bệnh sợ...Tàu.
Đục bia kỷ niệm - dạ không đau!
"Anh-hùng-đánh-Mỹ" - hèn quỳ gối,
"Chiến-sĩ-chống-Tây" - nhục cúi đầu.
"Cán" bán quê cha, mưu phục...chức.
"Đảng" buôn đất mẹ, nhận phong hầu.
Chối từ quá khứ quên nòi giống.
Dân Việt vùng lên - hỏi trốn đâu?

Thảo Chương Trần Quốc Việt (18-2-2024)

Họa 1: KHOM LỤNG - CONG GỐI

Cộng nô đã tạo lăm thương đau
Nghĩ đến thì ai cũng phải sầu
Lãnh đạo ngu đần chuyên phét lác
Chính quyền dốt nát thích bô bô
Khom lung thờ giặc mơ ngòi trước
Cong gối lạy thù muốn đứng đầu
Con Hồng cháu Lạc giờ đâu nhỉ
Bao người lo đến chuyện ngày sau

Trương Trọng Kiên (Feb 18, 2024)

Họa 2: NGHĨ MÀ ĐAU

Tháng Hai Mười Bảy nghĩ mà đau

Việt Cộng tạo ra vạn nỗi sầu

Không dám ghi ơn người dũng sĩ

Chẳng màng trả nghĩa những hùng mô*

Sợ quan thầy giận nên trơ tráo

Muốn thái thú vui mới gục đầu

Lãnh đạo cứ cần răng chịu nhục

Xá gì đến đất nước mai sau

Trương Trọng Kiên (Feb 18, 2024)

***Bô**: các cụ già (bô lão)



Họa 3: BIA TƯỢNG NIỆM

Nhìn bia tưởng niệm thật buồn đau

Uất nghẹn trong tim nỗi khổ sầu

Phủ nhận công ơn người giết giặc

Dâng "lời sám hối" kẻ bưng bô !

Hèn ngu bất chấp "rơi xương máu"

Nhục nhã cho qua "hiến địa đầu" (*)

Chế độ ranh ma nhiều tử huyệt

Chiêu hồn sông núi tạ ngàn sau!

VTD

(*) Đất biên giới & biển đảo

www.vietnamvanhien.org

